

[A. M. Hansen.]

Apotekere. Jeg hælder til den Anskuelse, at man bør tilstræbe, at 70 Aar bliver Aldersgrænsen; men saa maa man naturligvis have en længere Overgangstid, saaledes at man først lidt efter lidt naar til, at 70 Aar bliver Aldersgrænsen. Jeg ser nok, at Ministeren er veget tilbage af Hensyn til de dermed forbundne Udgifter, men jeg vil dog gerne have dette Spørgsmaal overvejet i Udvalget.

Bestemmelsen i § 42 hilser jeg med Glæde; den gaar ud paa at give Apotekere Adgang til at optage Etableringslaan i Apotekerfonden. Hidtil har man i stort Omfang optaget saadanne Laan hos Apotekets Leverandører, og enhver kan sige sig selv, at noget saadant let kan bevirke, at vedkommende Laantager ikke føler sig helt uafhængig af den Forretning, som har givet ham Laan. Naar Apotekerne nu kan optage Laan i Apotekerfonden, vil de staa meget friere overfor de forskellige Leverandører.

Jeg er ikke i Tvivl om, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil betyde en afgjort Forbedring. Til Slut vil jeg blot understrege Hovedformaålet med dette Lovforslag: Nedgangen i Medicinpriserne. Kan dette nu opnaas ved Lovforslagets Gennemførelse? Indenrigsministeren og mange med ham mener det. Lidt nedslaaende virker det at se, at Formanden for Københavns Apotekerforening hævder, at det er umuligt at komme ned med Priserne. I samme Retning udtalte ogsaa det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sig. Jeg er nu af den Mening, at hvis Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, og der ud fra Loven administreres paa rette Maade, vil den kunne medføre en højest tiltrængt Nedgang i Medicinpriserne, og derfor ønsker jeg den højtærede Minister Lykke til at bjerge Lovforslaget i Havn.

Den højtærede Minister er sikkert vidende om, at en ublid Skæbne tilsyneladende hviler over Lovforslag, der omhandler Apotekervæsen og Medicin. Vi har saaledes oplevet, at adskillige Lovforslag vedrørende disse Forhold har faaet en særdeles velvillig Behandling her i Rigsdagen, uden at det dog er lykkedes at faa dem gennemført. Jeg minder om Forslaget til Ændringer i Lov om Apotekervæsenet, der var til Behandling i Landstinget i Samlingen 1923—1924, og jeg kunde ligeledes nævne Forslag til Lov om Kontrol med medicinske Specialiteter, som behandlede i Landstinget i 1926—1927 og 1927—1928. Lovforslaget blev først fremsat af en socialdemokratisk Minister og siden af Venstres Sundhedsmini-

ster og mødte overordentlig megen Velvillie ved første Behandling, men strandede dog paa usynlige Skær.

Derfor mener jeg, der kan være god Grund til at ønske, at det foreliggende Lovforslag, som gaar ganske anderledes dybt end de før nævnte, ikke skal møde samme Skæbne. Det tror jeg nu heller ikke, det vil. Jeg nærer tværtimod de bedste Forhaabninger om, at dette Lovforslag skal blive ophøjet til Lov, og jeg bygger dette Haab paa, at der i Befolkningen er et meget stærkt Ønske om, at en saadan Lovgivning maa nyde Fremme. Jeg synes ogsaa, det fremgaar af Udtalelser i Pressen, at Apotekerstanden har Forstaaelsen af, at det foreliggende Lovforslag er Udtryk for Tidens Krav, og at den højtærede Minister i dets Hovedlinier har søgt at øve Ret og Skel til alle Sider, ogsaa til den Side, hvor Indehaverne af de salgbare Privilegier staa.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven udtalte mod Slutningen af sin Tale, idet han, som han selv udtrykte sig, henvendte sig til Galleriet, til Befolkningen — ja, han henvendte sig til Apotekerne —: Tag den med Ro. Jeg kan gøre det ærede Medlems Ord til mine, jeg kan ogsaa godt sige, henvendt til samme Sted: Tag den med Ro, thi det Forslag, som her er fremsat for den danske Rigsdag, kommer ikke med Uret og med ubillige Krav til dem, der i Øjeblikket sidder inde med de salgbare Privilegier. Jeg føler mig derfor overbevist om, at ogsaa disse vil kunne forstaa, at her er et Forslag, der kommer med al den Vægt, som det at være i Kontakt med Udviklingen giver. Og derfor, da det viser Forsøg paa at yde Ret og Billighed til alle Sider, vil det sikkert ogsaa blive modtaget med Forstaaelse i de paagældende Kredse.

P. Andersen: Der er under denne Sags Behandling af forskellige Talere gjort Bemærkninger med Hensyn til de nugældende Medicinpriser og Ønskeligheden af at faa disse Priser nedsat. Jeg vil i Tilslutning til disse Udtalelser gøre et Par Bemærkninger om en speciel Side af denne Sag. Jeg henholder mig her til Lovforslagets § 31, § 18 i den nugældende Lov, i Henhold til hvilken Indenrigsministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen kan forbyde Indførsel og Salg af Lægemidler, hvis Pris staaar i et urimeligt Forhold til, hvad samme Præparat under et andet Navn koster. Denne Tanke er videreført i det foreliggende Lovforslag om Udøvelse af Lægegering, hvori det i